

KARTA PRZEDMIOTU**I. Dane podstawowe**

Nazwa przedmiotu	Psychologia komunikacji
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Psychology of communication
Kierunek studiów	Teologia kurs B
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	Jednolite magisterskie
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	Stacjonarne
Dyscyplina	Psychologia
Język wykładowy	Język polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	
---	--

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
wykład			2
konwersatorium			
ćwiczenia			
laboratorium			
warsztaty	30	V	
seminarium			
proseminarium			
lektorat			
praktyki			
zajęcia terenowe			
pracownia dyplomowa			
translatorium			
wizyta studyjna			

Wymagania wstępne	brak
-------------------	------

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C1. Student zna procesy komunikowania interpersonalnego i społecznego oraz ich prawidłowości i zakłócenia
C2. Student zna rolę nauczyciela lub wychowawcy w modelowaniu postaw i zachowań uczniów
C3. Student ma wiedzę dotyczącą stresu, nauczycielskiego wypalenia zawodowego oraz technik radzenia sobie z nimi

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Student zna i rozumie teorię spostrzegania społecznego i komunikacji: zachowania społeczne i ich uwarunkowania, sytuację interpersonalną, empatię, zachowania asertywne, agresywne i uległe, postawy, stereotypy, uprzedzenia, stres i radzenie sobie z nim, porozumiewanie się ludzi w instytucjach, reguły współdziałania, procesy komunikowania się, bariery w komunikowaniu się, media i ich wpływ wychowawczy, style komunikowania się uczniów i nauczyciela, bariery w komunikowaniu się w klasie, różne formy komunikacji – autoprezentację, aktywne słuchanie, efektywne nadawanie, komunikację niewerbalną, porozumiewanie się emocjonalne w klasie, porozumiewanie się w sytuacjach konfliktowych.	B1.W3.
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Student umie skutecznie i świadomie komunikować się	B.1.U3.
U_02	Student umie porozumieć się w sytuacji konfliktowej	B.1.U4
U_02	Student umie radzić sobie ze stresem i stosować strategie radzenia sobie z trudnościami	B.1.U7.
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Student jest gotów do autorefleksji nad własnym rozwojem zawodowym	B.1.K1.
K_02	Student jest gotów do wykorzystania zdobytej wiedzy psychologicznej do analizy zdarzeń pedagogicznych.	B.1.K2.

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

<p>Elementy procesu komunikowania się</p> <p>Style komunikowania się</p> <p>Zasady skutecznej komunikacji</p> <p>Destrukcyjne sposoby komunikowania się</p> <p>Znaczenie empatii i samoświadomości w procesie komunikowania się</p> <p>Błędy i bariery komunikacyjne i ich korekta</p> <p>Zagadnienia związane z zachowaniami asertywnymi</p> <p>Zagadnienia związane z zachowaniami agresywnymi</p> <p>Zagadnienia związane z zachowaniami uległymi</p> <p>Stres i techniki radzenia sobie z nim</p> <p>Mechanizmy oddziaływania i wpływu na uczniów, np. modelowanie, poszukiwanie zasobów itp.</p>

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne (lista wyboru)	Metody weryfikacji (lista wyboru)	Sposoby dokumentacji (lista wyboru)
WIEDZA			
W_01	Dyskusja, praca z tekstem, studium przypadku	Kolokwium pisemne, prezentacja	Protokół, karta oceny
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01 U_02 U_03	Analiza tekstu, burza mózgów, ćwiczenia praktyczne	Sprawdzenie umiejętności praktycznych, wykonanie projektu, zaliczenie pisemne	Protokół, karta oceny

KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01 K_02	Metoda projektu, odgrywanie ról, praca w grupach	Prezentacja	Karta oceny

VI. Kryteria oceny, wagi

Kolokwium pisemne, aktywność na zajęciach

Opisowa skala ocen

Ocena niedostateczna.

W. Brak znajomości podstawowych pojęć z przedmiotowego zakresu.

U. Student nie potrafi zastosować elementarnej wiedzy psychologicznej z zakresu komunikacji

K. Student nie potrafi zorganizować własnego rozwoju lub/i nie wykazuje elementarnego zaangażowania w poznawanie procesów komunikacyjnych

Ocena dostateczna

W. Student zna podstawową terminologię psychologiczną z zakresu komunikacji

U. Potrafi z pomocą nauczyciela zastosować elementarną wiedzę do analizy rzeczywistości komunikacyjnej.

K. Wykazuje zainteresowanie problematyką psychologiczną dotyczącą zasad komunikacji i identyfikacji skutecznych wzorców komunikacyjnych

Ocena dobra

W. Student rozpoznaje nie tylko podstawowe zagadnienia z zakresu psychologii komunikacji, lecz także potrafi je analizować w różnorodnych kontekstach teoretyczno-praktycznych.

U. Potrafi sprawnie analizować rzeczywistość relacji nauczyciel- uczeń oraz rozpoznawać jej mechanizmy na podstawie wiedzy teoretycznej.

K. Wykazuje zaangażowanie poznawcze i umiejętności organizacji pracy indywidualnej oraz zespołowej.

Ocena bardzo dobra

W. Student wykazuje pogłębioną wiedzę z zakresu psychologii komunikacji, prawidłowo identyfikuje błędy komunikacyjne oraz źródła agresji i uległości. Umie diagnozować zasoby u siebie i ucznia

U. Potrafi w twórczy sposób analizować rzeczywistość szkolną oraz teoretycznie i praktycznie ją wyjaśniać.

K. Wykazuje wysoki poziom zaangażowania poznawczego i społecznego, umie twórczo organizować swój rozwój i warsztat pracy - indywidualny i grupowy.

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	20

VIII. Literatura

Literatura podstawowa

P.G. Zimbardo, R.L. Johnson, V. McCann, Psychologia – kluczowe koncepcje, PWN, Warszawa 2012 (wybrane fragmenty);
CH. Maslach , M., P. Leiter., Prawda o wypaleniu zawodowym, PWN, Warszawa 2011;
F.S.Von Thun, Sztuka rozmawiania – rozwój osobowy, WAM, Warszawa 2007;
K. Jedliński, Trening interpersonalny, WAB, Warszawa 2008;
M. Łaguna, Budować obraz siebie, Wyd. KUL, Lublin 1996;

Literatura uzupełniająca

J. Rojewska, Grupa bawi się i pracuje – zbiór grupowych gier i ćwiczeń psychologicznych, część I i II, UNUS, Wrocław 2000;
P.K. Oleś, Psychologia człowieka dorosłego, PWN, Warszawa 2011;
J. Fengler, Pomaganie mężczy – wypalenie w pracy zawodowej, GWP, Gdańsk 2000.